

RADUJĄCY SIĘ (9) *part praes act*

się (6), się (3).

a jasne (w tym 2 r. błędne znakowanie).

sg m N radujący się (2). ◇ pl N m pers radujący się (3). ◇ G radujących się (1). ◇ A m pers radując(e) się (1). ◇ I m radując(e)mi się (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. radować się.

Okazujący radość, weselący się; *gaudens Vulg, PolAnt; gratulabundus Mącz, Calep; gratulans Mącz; gratabundus Calep* (9) : *Gratulabundus, et gratulans, Wefelący/ Radujący sie. Mącz 149b; Calep 464a.*

radujący się z kogo, z czego (3): *Leop 2.Par 7/10; A przeto ich [męczenników i kapłanów bożych] národzenia z trzeźwością obchodźcie álbo święćcie: dla tego/ ábyfmy tych náfládownáli: którzy przed námi przelzli: A óni z nas rádujący fye/ przyczyniáli fye zá námi: áby błogofławieńftwo Páńfkie ná námi trwało ná wieki. BiałKat 148v; WujNT 89.*

W przeciwstawieniu: »smutny ... radujący się« (1): á oto żywiemy/ iáko fkáráni ále nie zámordowani: iákoby fmutni/ áno zówždy fie rádujący *Leop 2.Cor 6/15.*

Szeregi: »tryumfujący i radujący się« (1): A te fłowá wefofego wołania/ y głofu tryumphuiących/ y rádujących fie z przyfzcia Pána náfzego/ kościoł święty wftáwicznie powtarza we Mfzey świętey przez káplaná w ofobie wfzytkich ludzi wiernych *WujNT 89.*

»weselący się i radujący« (1): A ták dnia trzećiego y dwudzieftu fiodmego kxiężycá/ [*Salomon*] rofpuścił lud do domow fwoich/ wefelące fie y rádujące [*laetantes atque gaudentes*] z tego dobrá kthore Pan vczynił Dawidowi/ y Sálomonowi/ y ludu Ifrálelfkiemu. *Leop 2.Par 7/10.*

a. W funkcji rzeczownika (3) : To lepak mowię bráćia/ czás zówiniony ieft ná potym/ áby máiący żony/ iáko niemáiącemi byli: á płáczący/ iáko nie płáczącemi: y rádujący fie/ iáko nierádującemi fie *BudNT 1.Cor 7/30, Rom 12/15.*

Synonimy: *śmiejący się, weselący się.*

Cf **RADOWAĆ SIĘ**